

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 528/2026
07.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Пантића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 93/24 од 06.11.2025. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 12/26 (2024) од 19.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Пантића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 93/24 од 06.11.2025. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 12/26 (2024) од 19.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К 93/24 од 06.11.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 (тридесетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне, одредити 1 (један) дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати на име паушала износ од 10.000,00 динара, а оштећеном ББ, на име трошкова кривичног поступка, износ од 205.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претном принудног извршења, док је оштећени ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 12/26 (2024) од 19.02.2026. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Основног суда у Великом Градишту К 93/24 од 06.11.2025. године, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, па је окривљени обавезан да на име трошкова кривичног поступка оштећеном ББ плати износ од 200.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претном принудног извршења, док је у преосталом делу, жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Пантић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Истичући битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА наводи да је правноснажним пресудама прекорачена оптужба на штету окривљеног, налазећи да између оптужног акта и изреке пресуде, не постоји објективни идентитет у погледу средства извршења кривичног дела, јер је у оптужном акту средство означено као „дрвена летва – даска“, без ближих димензија, док је у изреци пресуде наведено да се ради о „дрвеној дасци дужине око 1 метар“, чиме је по ставу браниоца, суд изменио чињенични опис и додао околност која није била садржана у оптужби.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће

криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, правноснажна пресуда се односи на исто лице – окривљеног АА и на исто кривично дело – угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика.

По налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен објективни, ни субјективни идентитет оптужбе и пресуде. Ово имајући у виду да су, у односу на окривљеног, битна обележја бића кривичног дела иста и у диспозитиву оптужног акта и у изреци пресуде, односно да постоји истоветност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке правноснажне пресуде са чињеничним описом радње дела датог у оптужном акту ОЈТ у Великом Градишту Кт 42/24 од 10.09.2024. године.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног које су описане у оптужном акту додавањем више криминалних активности, односно додавањем веће криминалне воље окривљеном, којим се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичноправне санкције, а што се у конкретном случају није догодило, јер навођењем у изреци пресуде да је средство извршења била „дрвена даска дужине око 1 метра“, уместо навода из оптужног акта „дрвена летва – даска“, нису унете нове чињенице нити је измењен чињенични основ оптужбе, већ је суд, у складу са чињеничним стањем утврђеним током главног претреса, само ближе описао средство извршења кривичног дела у оквиру истог животног догађаја и исте радње извршења.

На тај начин окривљеном није повећана криминална активност нити криминална воља, нити му је отежан положај у погледу правне оцене дела и/или кривичне санкције, будући да су битна обележја кривичног дела, као и објективни и субјективни идентитет оптужбе и пресуде, остали непромењени, како је то правилно нашао и другостепени суд.

С обзиром на изнето, по налажењу Врховног суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, истиче да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, међутим позивајући се на постојање околности које трајно искључују кривично гоњење, бранилац заправо тврди да је окривљени поступао у нужној одбрани, указујући на околности у погледу постојања напада, начина поступања окривљеног и оцене изведених доказа, чиме оспорава чињенична утврђења суда, односно указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, због чега се Врховни суд у разматрање и оцену ових навода браниоца, на није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић